

РЕШЕНИЕ

№ 864

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11267** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. М.-САК срещу Решение № 20215272/05.10.2020 г. по НАХД № 5230/2020 г. на СРС, НО, 110-ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-006616 от 20.03.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на жалбоподателя, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1, вр. с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, намалено на 1500 лв.

В касационната жалба се сочи, че решението на районния съд е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че въззивната инстанция не е обсъдила всички релевантни факти и обстоятелства. Счита, че неправилно съдът е квалифицирал сключения между страните договор като трудов. Иска се отмяна на решението и потвърденото с него наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., който моли касационната жалба да бъде уважена и обжалваното решение бъде отменено изцяло като незаконосъобразно. Претендира разности.

Ответникът, Дирекция „Инспекция по труда“-С., се представлява от юрк. М., който взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

На 28.01.2020 г., около 16:48 часа, длъжностни лица при Д „ИТ“-гр.С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма], като посетили на място обект на контрол: офис 16 в Бизнес център „Е.“, находящ се в [населено място], [улица], № 12, ет.4. Поводът за извършване на проверката бил постъпил сигнал в дирекцията от бивш служител на дружеството Н. Д., относно нарушени трудови права на негови работници и служители. При посещението си на място, контролните органи заварили няколко лица да полагат труд в обекта, сред които и Н. В. В., ЕГН [ЕГН]. Последният оперирал със сметка за онлайн търговия с финансови инструменти, за което му било осигурено техническо оборудване – компютър, монитор, клавиатура, работен стол и бюро. Контролните органи предоставили на лицето декларация по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, която Н. В. В. саморъчно попълнил, като вписал, че е служител на [фирма] и работи в обекта от 01.06.2019 г. като „Е. Trader“ без трудов договор, с работно време за деня от 14:30 часа до 23:00 часа, почивни дни: събота и неделя. В декларацията, завареното лице посочило още, че има сключен граждански договор с дружеството-жалбоподател и отказало да бъде обявено съществуването на трудово правоотношение по реда на чл.405а от КТ.

Контролните органи връчили призовка на управителя на дружеството, с което изискали от него представяне на съответните документи, касаещи завареното лице В.. На 05.02.2020 г. в Д„ИТ“-гр.С. бил представен договор за услуги от 30.05.2019 г., сключен между дружеството-жалбоподател, в качеството на „мениджър“, и Н. В., в качеството му на „търговец“. При извършен преглед на договора, контролните органи установили, че със същият не е уговорено постигането на конкретен резултат, който да бъде ограничен със съответните параметри и обем, а е уговорено престиране на работна сила, съгласно т.1.1. от договора. Констатирани още, че съгласно т.5.1. и т.5.б. от договора търговецът бил длъжен да оперира с ефективно по време на часовете на търговия на Нюйоркската фондова борса /“Пазарите“/ и да полага грижата на добър стопанин за всички средства, посредством които оперира със Сметката за търговия, които са му предоставени за временно ползване от мениджъра, в т.ч.

компютри, техника, съоръжения и други.

Направените констатации в хода на извършените проверка – на място в обекта и по документи, в периода от 28.01.2020 г. до 18.02.2020 г., контролните органи отразили в съставен протокол за извършена проверка №ПР2004242/18.02.2020 г., в който под №4 описали констатираното нарушение, във връзка с завареното да полага труд в обекта лице Н. В. и отразили направения извод при прегледа на представените документи /договор за услуга/ за наличие на йерархична подчиненост на работника спрямо работодателя /търговецът оперира под надзора и контрола на мениджъра, съгласно т.1.5. от договора/, както и че дружеството, в качеството си на работодател е приел лицето В. да извършва трудова дейност, без да е оформил правоотношенията по предоставянето на работна сила като трудови, въз основа на сключен с него трудово договор в писмена форма.

За да приеме в решението си за безспорно установена фактичката обстановка, районния съд е извършил обстоен анализ на събраните по делото доказателства, осигурил е възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото, разпитал е свидетели и е направил разграничение между трудовия договор и представения договор за поръчка, с оглед спорния момент по делото относно това, с какъв характер са били действителните уговорки.

СРС е споделил извода на актосъставителя и административно наказващия орган, че така приетото за установено, представлява нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Мотивирано е приел, че обжалваното наказателното постановление е правилно и законосъобразно издадено, но е следвало да бъде изменено, чрез намаляване размера на наложената санкция от 3000 лева на 1500 лева.

Не е налице твърдяното от касатора съществено нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на решението, изразяващо се в необсъждане в детайли, в цялост и обстойно на всички събрани по делото доказателства.

Съществените елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл. 66 от КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. Дали възникналото правоотношение е трудово по характера си е въпрос на правна преценка, която се прави въз основа на конкретните обстоятелства за всеки отделен случай и не се определя от наименованието на конкретния договор с лицето, а от естеството на насрещните права и задължения.

Според принципа, уреден в КТ при предоставянето на работна сила, отношенията се оформят само като трудови правоотношения – чл. 1, ал. 2 от КТ, а съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. Изключение от този принцип са случаите, при които страните са се договорили за извършване на определена работа и постигането на определен трудов резултат, при който изпълнителят да получи определено и предварително договорено възнаграждение за същия този трудов резултат. В тези случаи се касае за граждански правоотношения, а не за трудови такива, оформяни и като граждански договори за изработка, за поръчка, за услуга и пр.

Правилно решаващият съд е приел, че приетият по настоящето дело договор между касатора и В. съдържа характеристиките на трудово правоотношение. По силата на трудовия договор така, както е регламентиран в КТ, едно физическо лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа при определен работен режим,

заплащане, работно време, работно място, а предмет на граждански договор за услуга, респ. изработка е постигане на конкретен трудов резултат, също свързан с полагане на труд, но при пълна самостоятелност, до получаването на крайния продукт, предмет на този облигационен договор.

Представеният договор за услуги от 30.05.2019 г. не навежда на друг извод, различен от това, че се касае за отношения, които съдържат елементи на трудово правоотношение, което обаче не е било уредено като такова, предвид липсата на сключен писмен трудов договор между страните. Лицето е заварено да полага труд в обект, стопанисван от дружеството, доколкото е оперирал със сметка за онлайн търговия с финансови инструменти, предоставена му от дружеството, и за което му е осигурено техническо оборудване за работа с видеодисплей именно от дружеството-жалбоподател, т.е. осигурено му е работно място. Фактът, че спецификата на извършваната търговска дейност от дружеството налага съобразяване с работното време на Нюйоркската фондова борса не означава, че лицето не е имало определено работно време и почивни дни, така както е декларирало.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства, се установява, че В., нает по граждански договор осъществява престигане на работна сила, работодателят е определил мястото и времето на работа, както и възнаграждение според положения труд, работата се извършва чрез полагане на личен труд от негова страна и е свързана с основния предмет на дейност на дружеството, като на лицето е възложено да изпълнява определени трудови функции, а не на определен трудов резултат.

Задължение за работодателя в случая е било да сключи трудов договор в писмена форма с посоченото лице, поради което възраженията на касатора са неоснователни. Налице са всички белези, които характеризират този договор и съответно правоотношенията по него не като облигационни, а като трудови, а съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения и в този смисъл е налице извършено нарушение на трудовото законодателство, до който правилен краен извод е стигнали и районния съд.

По изложените съображения, обжалваното съдебно решение, като валидно и допустимо, постановено от законен състав и по подадена в срок жалба, срещу подлежащо на съдебен контрол НП, като постановено и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор и заявеното изрично искане в тази насока, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20215272/05.10.2020 г. по НАХД № 5230/2020 г. на СРС, НО, 110-ти състав.

ОСЪЖДА „ [фирма], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/ сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

2.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.